

HENKEÄ ÄLKÄÄ SAMMUTTAKO

1. Tess. 5:16-22

16. Olkaa aina iloisia.
17. Rukoilkaa lakkaamatta.
18. Kiittäkää joka tilassa, sillä tämä on Jumalan tahto teihin nähden Kristuksessa Jeesuksessa.
19. Henkeä älkää sammuttako.
20. Profetoimista älkää väheksykö.
21. Koetelkaa kuitenkin kaikkea, pitäkää se, mikä on hyvää.
22. Karttakaa kaikkea pahaa.
23. Itse rauhan Jumala pyhittäköön teidät kokonaan, ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.
24. Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä. (JKR)

Jumalan rajoittaminen

Eräs Raamatun paradokseja, ristiriitoja meidän pienille aivoillemme, on se, että ihminen voi rajoittaa ja tukahduttaa kaikkivaltiaan Jumalan toimintaa. Jeesus tuli kokoamaan kansansa niin kuin kanaemo kokoaa poikasensa, mutta kansa ei tahtonut tulla Herran luo. Jeesus joutui itkemään oman kansansa paatumusta. Ihmisen on mahdollista vastustaa, tukahduttaa ja sammuttaa Pyhän Hengen työtä, vaikka Jumala on kaikkivaltias ja on lopulta vievä maailman- ja pelastussuunnitelmansa päätökseen. Jumalan suunnitelma tulee toteutumaan.

Koko Israelin kansan historia on osoitusta siitä, miten kansa kerta toisensa jälkeen hylkäsi Herran sanan lupaukset epäuskossaan ja oli tottelematon Jumalan puheelle. Samoin koko kirkkohistoria on ollut Jumalan kansan luopumuksen historiaa. Kerta toisensa jälkeen seurakunta on hyljännyt Herran sanan ja joutunut syvään alennustilaan. Mutta käsittämätöntä Jumalan armoa on se, että Hän on myös toistamiseen tarttunut oman kansansa ja seurakuntansa historiaan ja nostanut sen alennustilasta. Herra on nostanut profeettoja ja antanut herätyksen ja uudistusten aikoja. Ilman Herran käden herättävää ja uudistavaa vaikutusta kristillinen seurakunta olisi jo ajat sitten kadonnut maan päältä. Mutta Herra itse on luvannut huolehtia siitä, että seurakunta tulee voittamaan synnin, kuoleman, Sielunvihollisen ja tämän maailman vastustuksesta huolimatta.

Vaikka Herra on kaikkivaltias ja tulee viemään suunnitelmansa päätökseen, oman persoonallisen pelastuksemme ja onnemme kannalta samoin kuin evankeliumin leviämisen kannalta on suunnattoman tärkeitä, että me emme syyllisty Jumalan vastustamiseen, Pyhän Hengen sammuttamiseen, tukahduttamiseen ja vastustamiseen.

Sitkeä Pyhä Henki

Tässä yhteydessä on kuitenkin sivulauseella torjuttava se harhakäsitys, että Pyhä Henki olisi kuin kyyhkynen siinä merkityksessä, että lentäisi heti uskovan elämästä pois, jos Häntä murehdutetaan. Pyhä Henki on herkkä Henki siinä suhteessa, että Hän ei siedä pienintäkään syntiä ja nuhtelee vähäisimmästäkin vilpistä, mutta Pyhä Henki ei suinkaan jätä syntiin langennutta Herran omaa, vaan jää pysyy sitkeästi asumassa hänen

sydämessään uudestisyntymisestä asti aina taivaalliseen kirkkauteen asti. Sydäimestä käsin Pyhä Henki tekee sitkeää työtään saadakseen taivutetuksi langenneen Herran oman uudelleen parannukseen ja totuuteen. Ilman Pyhän Hengen käsittämättömän suurta kärsivällisyyttä ja sitkeyttä työssään, kukaan meistä ei voisi pelastua.

Testi

Asettamalla muutamia yleisiä kysymyksiä itsellemme, voimme tutkia vastustammeko Pyhän Hengen työtä elämässämme vai emme? Raamattu kehottaa meitä tutkimaan itseämme:

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa. Tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, ette kestä koetusta... Emmehän voi mitään totuutta vastaan, vaan totuuden puolesta." 2.Kor.13:5,8

Paavali ei sanonut: "Ettekö *tunne itessänne*, että Jeesus Kristus on teissä?" vaan: "Ettekö *tunne itseänne*, että Jeesus Kristus on teissä?" Kysymys ei siis ole suinkaan sisäisestä tunteesta eli fiiliksestä, vaan tietyllä mitalla tapahtuvasta itsensä arvioinnista. Tätä mittaa Paavali ei löydä itsestään eikä sisältään asuvasta Jeesuksesta, vaan "totuudesta". Raamatun totuus on se mitta, jolla meidän tulee arvioida itseämme. Kun Raamattua lukiessamme huomaamme, miten sisimpämme "resonoi, värähtelee samaan tahtiin" lukemamme totuuden - ehkä hyvinkin kipeän totuuden - kanssa, niin tiedämme, että olemme uskossa ja Jeesus Kristus asuu meissä Pyhän Henkensä kanssa. Pyhä Henki ei nimittäin yhdy mihinkään muuhun kuin totuuteen ja vain Raamatun kirjoitettu Sana sisältää totuuden. Uskova löytää toki sanan totuuden edessä myös inhottavan lihansa, joka kaikin tavoin pyrkii torjumaan Jumalan kirjoitetun sanan. Mutta jos olet uskossa ja Herra Jeesus asuu sydämessäsi, niin viime kädessä liha ei voi päästä voitolle, vaan sinun on pakko taipua totuuden alle ja tehdä parannus synneistäsi. Pyhä Henki, joka asuu Heran omassa, iloitsee myös totuudesta. Pyhä Henki jakaa omilleen suurimmat ja parhaat ilon hetket silloin, kun he ottavat vastaan ihmeellisen totuuden sanoman Jeesuksen ristin sovitustyöstä ja ylösnousemuksen voitosta.

Sisäinen sana

Eräs ehkä kohtalokkaimpia tapoja Pyhän Hengen tukahduttamisessa onkin tänä päivänä siinä, että uskovat ovat alkaneet kuvitella, että he voivat mennä suoraan sisimmässään asuvan Jeesuksen ja Pyhän Hengen luo eikä Raamatun, heidän ulkopuolellaan kirjoitetun totuuden Sanan kautta. Tämä ns. "sisäisen sanan" linja on viimeaikaisessa karismaattisessa liikehdinnässä voimistumistaan voimistunut. Tämä uusi - ja kuitenkin niin loputtoman vanha - korostus liittyy saumattomasti meidän yleiseen kulttuuri- ja uususkonnolliseen ilmastoomme, jossa kaikenlainen elämyksellinen on noussut arvoon arvaamattomaan. Ratkaisevaa on, että on paljon hyviä ja eheyttäviä ja rikastuttavia kokemuksia. Ja uskonnollinen kokemus on vastoin takavuosia käypää tavaraa.

Kun vielä takavuosina herätyskristittyjen täytyi kulkea vastavirtaan korostaessaan henkilökohtaisen pelastuskokemuksen tarpeellisuutta, henkilökohtaisen syntien anteeksisaamisen vastaanottamisen tärkeyttä, vastapainona ulkokohtaiselle ja järkiperaiselle uskolle eli ns. aivoukskolle, tilanne on tänään aivan toinen. Raamatun ulkoiseen totuuteen perustuva, kirjaimelliseen Jumalan Sanaan perustuva usko ja kokemus ovat edelleen punainen vaate. Niitä vastaan asetetaan muka paljon syvällisempi, vapauttavampi, eheyttävämpi ja miellyttävämpi sisäinen kokemus ja

uskonnolliset elämykset, joita mikään ahdas raamatullisuus ei saa rajoittaa. Sisäinen kokemus on nostettu kaiken mitaksi. Raamatullisuuden keskitie ei koskaan ole ollut suosittu: "Vain Raamatulla arvioitu ja mitattu kokemus on oikeaa kokemusta - ja toisaalta vain Raamatun sana luo aitoa kristillistä kokemusta."

Pyhä Henki ja "moderni Henki"

Kun Pyhän Hengen ensimmäinen ja tärkein tehtävä on osoittaa Kristusta, näyttää Jeesuksen olemuksen ja Hänen tekojensa valossa synnin, vanhurskauden ja tuomion luonnetta, näyttää siltä, että tämän päivän "uusi Pyhä Henki" ei olekaan enää kovin kiinnostunut Golgatan verisestä sovitusanomasta, ei siitä, miten kohtalokasta on synnissä ja epäuskossa hyljätä ainoa Vapahtaja Jeesus Kristus, ei siitä, miten ainoa Jumalan edessä kestävä vanhurskaus saavutettiin Golgatan verisellä uhrilla, eikä siitä, että Jeesus on tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. Tämä "uudempi Pyhä Henki" ei ylipäänsä ole kiinnostunut Pyhän Kolminaisuuden muista persoonista Isästä ja Pojasta. "Moderni Pyhä Henki" kulkee aivan omaa tietään. Hän ei kirkasta ja korota Kristusta, vaan jakaa ihmisille ei syntien anteeksiantamista vaan sisäistä eheytymistä, ei vie ihmisiä parannukseen pahoista teoistaan, vaan parantaa heidät vain heidän sisäisistä vammoistaan. Ihmisiä ei enää vapauteta synnin syyllisyydestä ja iankaikkisen tuomion alta vaan sisäisistä patoutumista ja rikkinäisyydestä, niin että he pääsevät toteuttamaan itseään paremmin ja heidän voimavaransa pääsevät parempaan käyttöön.

Kristuksen ohittava "uusi Pyhä Henki" on erittäin kiinnostunut armolahjoista ja ennen kaikkea niiden käyttöön liittyvistä ilmiöistä. Mutta ohittaessaan Jumalan armon Kristuksessa lopputuloksena onkin ehkä vain luonnollisen uskonnollisuuden ja sen tuottamien mitä moninaisten uskonnollisten kokemusten vapauttaminen. Kristuksen ohittava "uusi Pyhä Henki" vie ihmiset luonnolliseen uskonnollisuuteen, jossa ei syntiä enää ole, ja jossa ihmisen olemus ei olekaan enää niin kovin turmeltunut - pikemminkin päin vastoin: sisimmästä löytyy yllättäviä uusia voimavaroja, mielenkiintoisia ja voimakkaita kokemuksia. Näillä kokemuksilla on usein kuitenkin erittäin kiusallinen lisäpiirre. Ne haihtuvat liian nopeasti pois. Mutta niitä voidaan toki saada lisää. Mutta mitä enemmän niitä saat, sitä voimakkaampia niiden täytyy olla luonteeltaan, ennekuin ne antavat edes samaa tyydytystä kuin aiemmat kokemukset. Tunteiden ja kokemusten metsästämisestä tuleekin tämän "uuden kristillisyyden" keskeinen tuntomerkki. Toisin kuin vanha "Pyhä Henki" tässä uudemmassa kokemukseksessa liikehdinnässä ei tapahdu todellista elämän muutosta eikä pysyvänä hedelmänä uskollista palvelusta Herran työssä lähellä ja kaukana.

Pohjimmiltaan tämä "uusi Pyhä Henki" ei ole muu kuin Sielunvihollisen eräs taitavimpia keinoja viedä uskovakin kansa harhaan - Jeesushan puhui lopunajan erityisen väkevästä eksytyksestä, jossa jos mahdollista "valitutkin eksyvät". Sielunvihollisen tavoite on saada uskovat pois siitä Jumalan sanan totuudesta, joka yksin kykenee pelastamaan ihmisiä. Tämä harha on sikäli erittäin hyvin myyvä, ettei se pyyhi vastakarvaan tämän ajan yleisen ilmapiirin kanssa. Se on itse asiassa osa laajempaa uususkonnollisuuden nousua. Tämä "uusi Pyhä Henki" on niin rakastava ja armahtava, ettei kenenkään tarvitse tunnustaa eikä hyljätä syntejään. Kuka tahansa saa sellaisenaan kaikkinaista hyvää tältä Hengeltä ilman, että tarvitsisi tulla synteinensä valoon ja tuomittavaksi. Golgatan uhriverta ei itse asiassa tarvita. Ihmisen syntiinlankeemuksen hirvittävyyttä ei tunneta eikä tunnusteta.

Jos ja kun joku rohkenee nostaa varoittavan sormensa ja osoittaa nykyisessä hengellisessä ilmapiirissä vallitsevia todellisia ongelmia, hänet on helppo leimata Pyhän

Hengen sammuttajaksi ja Jumalan tekojen vastustajaksi. Mutta tilanne on juuri päin vastainen. Se, joka tuo Herran alttarille vierasta tulta eli pyrkii kuljettamaan Pyhän Hengen nimissä keskuuteemme uususkonnollisuuden harhoja, hän juuri on elävän Pyhän Hengen työn vastustaja ja sammuttaja.

Pyhä Henki ja Pyhä Kolminaisuus

Pyhä Henki toimii vain siellä, missä Hän saa korottaa ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Kristusta. Jeesus taas kaikessa korottaa Isää. Isä taas antoi Golgatan sovitustyön jälkeen Pyhän Hengen Jeesukselle, jotta Jeesus voisi kastaa sovittamansa ihmiset Pyhällä Hengellä ja tulella. Jeesuksen suurin halu ja ikävä oli saada nähdä sovittamiensa ihmisten elämässä Pyhän Hengen liekin palavan. Pyhän Kolminaisuuden sisällä vallitseva rakkaus näkyy siinä salaisuudessa, että jokainen Kolminaisuuden persoonista korottaa toista ja asettuu itse alimmaksi. Rakkauden olemukseen kuuluu nöyryys ja toisen korottaminen.

Pyhä Henki vuodatettiin seurakunnan ylle. Pyhä Henki asuu Jeesuksen verellä lunastettujen ja pelastuksen uskossa vastaanottaneiden sydämissä. Uskovien sydämissä asuvan Pyhän Hengen olemukseen kuuluu kätkeä itsensä ja korottaa Jeesusta. Parhaan kuvan asiasta kertoo Ilmestyskirja. Siellä pelastettujen kirkastettu seurakunta kiittää ja ylistää valtaistuimella istuvaa Isää ja teurastettua Karitsaa, Vapahtajaa Jeesusta Kristusta Hänen oikealla puolellaan samalla valtaistuimella. Mielenkiintoista on, että perille päässeiden ylistyksen kohteena ei missään vaiheessa mainita Pyhää Henkeä, Jumalan kolmatta persoonaa. Se ei tietenkään johdu siitä, että Pyhä Henki ei ansaitsisi kiitosta ja ylistystä siinä missä saman Jumaluuden kaksi muutakin persoonaa. Elämän veden virta, joka vuotaa Isän ja Karitsan valtaistuimelta ei ole mitään muuta kuin itse Pyhän Hengen virta, joka osuu seurakuntaan, täyttää sen rakkaudella ja ylistyksellä Isää ja Karitsaa kohtaan ja synnyttää iankaikkisesti jatkuvan ja syvenevän ylistyslaulun. Pyhä Henki on siis itse seurakunnassa, Karitsan morsiamessa ja yhdessä sen kanssa kiittää ja ylistää Isää rakkaudesta, jota Hän osoitti antamalla Jeesuksen viattomaksi uhriksi Golgatan ristille. Taivaassa Pyhän Hengen ylistyksen kohteena on siis ristillä kärsinyt ja ylösnoussut teurastettu Karitsa. Koko iankaikkisuus on Golgatan ristin salaisuuden yhä syvenevää tuntemista ja siinä ilmaistun ja siitä vuotavan Jumalan Isän rakkauden ylistystä.

Raamattu opettaa Pyhästä Hengestä, mutta julistaa Kristusta

Raamattu opettaa paljon Pyhän Hengen työstä. Ilman Hänen työtään ei ole synnin tuntoa, ei parannusta, ei uskoa, ei uudestisyntymistä, ei vanhurskauttamista, ei pyhitystä, ei seurakuntayhteyttä, ei seurakuntavirkoja, ei armolahjoja, ei rukousta, ei ylistystä, ei palvelua, ei evankelioimista, ei lähetystä, ei ruumiin ylösnousemusta eikä iankaikkista elämää. Vaikka Uusi Testamentti opettaa paljon Pyhästä Hengestä, se ei **julista** Pyhää Henkeä, vaan Jeesusta Kristusta ja Häntä ristiinnaulittuna. Toinen uskonkappale on Uuden Testamentin julistuksen sisältö. Miksi? Siksi, että Pyhä Henki on sitonut kaiken toimintansa evankeliumin sanaan, sanaan ristiinnaulitusta ja ylösnouksesta Kristuksesta. Pyhä Henki ei yksinkertaisesti tee mitään edellä mainituista tehtävistään ilman evankeliumia, totuuden sanaa. Kukaan ei voi saada syntejään anteeksi muuten kuin uskomalla Jeesuksen ristiin. Kukaan ei voi saada uskoa ohi Golgatan. Kukaan ei voi ylistää muuten kuin oppimalla yhä syvemmin tuntemaan Golgatan salaisuutta. (Tietysti ylistyskeski usein nimettyä tunteiden virittelyä saadaan aikaan ilman ristin sanomaa - mutta se ei ole mitään raamatullista ylistystä, jolla on aina selkeä sisältö eikä se ensi sijassa riipu siitä, miltä tuntuu, vaan siitä mikä tiedetään ja vastaanotetaan Kristuksen ristin salaisuudesta.) Ketään ei vanhurskauteta ohi Golgatan ristin. Pyhitys on Golgatan

ristin ja ylösnousemuksen soveltamista omaan elämään.

Niin kuin israelilaiset saivat kokea fyysisen parantumishmeen kun he nostivat katseensa vaskikäärmeeseen, samalla tavalla kaikki Pyhän Hengen aito työ riippuu siitä katsotaanko Golgatalla kärsinyttä ja ylösnoussutta Kristusta uskossa vai ei.

Hajotettu Kolminaisuus

Ilman Golgatan veristä uhria ei liioin kenelläkään ole mitään pääsyä Isän sydämelle asti. Isän tuntemiseen ja Isän yhteyteen ei ole mitään muuta tietä kuin Jeesuksen ristin uhri Golgatalla. Ensimmäinen uskonkappale ei voi aueta muuten kuin toisesta käsin. Mutta juuri kolmannen uskonkappaleen Pyhä Henki kirkastaa toisen sisällön. Kaksi suurta harhaa, jotka Suomessa tänään ovat erittäin laajalle levinneitä, ovat:

1. Uskonnollisuus, jolla ei ole muuta kuin ensimmäinen uskonkappale. Tätä yleistä jumalauskoa esiintyy tietysti monessa eri muodossa, mutta se ei koskaan voi ketään pelastaa, koska se ei tunne pelastajaa Jeesusta Kristusta.

2. Uskonnollisuus, jolla ei ole muuta kuin kolmas uskonkappale. Sen Jumala on "uusi Pyhä Henki", joka jakaa ihmisille uskonnollisia kokemuksia - ja usein ällistyttävän samanlaiseen tapaan kuin ei-kristillinen uskonnollisuuskin. Tämäkään uskonnollisuus ei ole lopulta muuta kuin luonnollista uskonnollisuutta.

Pyhä Henki toimii vain siellä, missä ristiinnaulittu Kristus on keskuksessa. Jeesuksen ristillä ilmestyi koko Jumalan kirkkaus. Mitään suurempaa emme taivaassakaan tule kohtaamaan kuin Jeesuksen Golgatan verisen uhrin syntisten pelastukseksi. Se kristillisyyden, joka korottaa Jeesusta, on Pyhästä Hengestä. Ja vain se kristillisyyden tuntee rakastavan Isän sydämen ja Herran pyhyiden.

Tämän ajan pahimman laatuista Pyhän Hengen työn vastustamista ja tukahduttamista tapahtuu siellä, missä Pyhä Henki irrotetaan Kristuksesta ja Isästä ja Hänestä tehdään erillinen Jumala ohi koko Kolminaisuuden.

Pyhän Hengen vastustaminen ja tukahduttaminen voi siis tapahtua sitoutumalla tietoisesti tai huomaamattaan Kristuksen ristin ohittavaan tai sitä vähättelevään virtaukseen, vaikka se näyttäisi kuinka kristilliseltä tahansa. Mutta myös henkilökohtaisella tasolla on monia tapoja, joilla voimme olla sammuttamassa Pyhän Hengen työtä.

Tapoja sammuttaa Pyhän Hengen työtä

1. Pyhän Hengen sammuttamista on se, että kiellämme pelastusvarmuuden, sen, että ihmisen on mahdollista tietää, että hän on saanut kaikki syntinsä anteeksi ja että hän Kristuksen vanhurskauttamana voi tietää pääsevänsä iankaikkiseen kirkkauteen:

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta." (Room.5:1)

"Olen kirjoittanut tämän teille, jotka uskotte Jumalan Poikaan, jotta tietäisitte, että teillä on ikuinen elämä." (1.Joh.5:13)

"Jos me tunnustamme syntimme, Jumala on uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." (1.Joh.1:9)

Raamattu osoittaa, että Pyhä Henki todistaa yhdessä meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia (Room.8:16). Jumalan rakkaus vuodatetaan meidän sydämiimme

Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. (Room.5:3-5) Jumalan rakkaus Golgatan uhrissa on siis Pyhän Hengen vaikutuksesta koettavissa siinä määrin, että voimme olla varmat pelastuksestamme. Emme ole saaneet orjuuden henkeä vaan lapseuden Hengen. (Room.5:15) Pyhä Henki vakuuttaa pelastetun sydämessä, että Jeesuksen uhrin tähden hänellä on Isä, jota saa turvallisesti huutaa avukseen. Laajalle levinnyt oppi, jolla on jonkinlaisen nöyryyden maine, oppi siitä, että pelastumisensa voi tietää vasta kuoltuaan ja päästyään perille, on Pyhän Hengen sammuttamista. Jumala on tarkoittanut jokaisen lapsensa iloitsemaan ja kiittämään lapsioikeudestaan ja iankaikkisesta perinnöstään.

2. Pyhän Hengen sammuttamista on se, että emme iloitse ja kiitä pelastuksestamme ja Jumalan lapsen oikeudestamme:

"Olkaa aina iloisia." (1.Tess.5:16)

"Iloitkaa aina Herrassa. Vieläkin minä sanon: Iloitkaa!" (Fil.4:4)

"Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt näe häntä, riemuiten sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla, sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen." (1.Piet.1:8-9)

Jos meiltä puuttuu aito ilo ja kiitollisuus Herran antamasta pelastuksesta, vaikka tiedämme pelastuneemme, kysymys on Pyhän Hengen työn tukahduttamisesta, sillä Hän ei mitään niin halua kuin sitä, että kiittäisimme Jeesusta ja Isää sanomattomasta armosta, jonka Herran oma on saanut osakseen. Jumala ei ole tarkoittanut uskovia onnettomaan ja masentuneeseen elämään.

3. Sammutamme Pyhän Hengen työtä, ellemme iloitse Jumalasta ja Hänen käskyistään:

"Sillä rakkautta Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä, ja hänen käskynsä eivät ole raskaita." (1.Joh.5:3)

Jumala on pelastanut Jeesuksen ristin uhrilla omansa, jotta he vaeltaisivat Hänen edeltä valmistamissaan teoissa noudattaen Hänen Sanaansa. Jumalan tahdon tekeminen on pelastetun ilo. Kun otamme Herran käskyt vastaan raskaan lain vaatimuksina emmekä etuoikeutena saada palvella Häntä, sammutamme Pyhää Henkeä.

4. Sammutamme Pyhää Henkeä, ellemme nauti Jumalan rauhaa:

"Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomisella kiitoksen kanssa Jumalan tietoon. Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa." (Fil.4:6-7)

Kun annamme huolten ja murheiden hallita itseämme, työnnämme luotamme Pyhän Hengen lohdutuksen. Hän on Lohduttaja ja Puolustaja.

5. Sammutamme Pyhää Henkeä, kun emme lepää Kristuksessa ja Hänen kaikkiriittävytydessään:

"Olen näet oppinut tyytymään siihen, mitä minulla on. Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin olen tottunut, sekä olemaan ravittuna että nälkäisenä, elämään sekä runsaudessa että puutteessa. Minä voin kaiken Hänessä, joka minua vahvistaa." (Fil.4:11-13)

Tunnetmeko Kristuksen, joka riittää kaikkeen elämässämme.

6. Yleisin syy Pyhän Hengen työn rajoittamiseen on se, että teemme syntiä ja olemme tottelemattomat Herran äänelle, kun Hän puhuu sanansa kautta omalletunnillemme. Et voi koskaan elää siunattua elämää, ellet tee parannusta synneistäsi ja taivuta sydäntäsi kuuliaisiksi Hänelle.

7. Yhtä yleistä Pyhän Hengen sammuttamista on itseriittoisuus, jossa ei yksinkertaisesti

tarvita Jumalan voimaa ja Jumalan johdatusta.

8. Myös tietämättömyys Jumalan lupauksista ja sokeus niille estävät Pyhän Hengen työtä elämässämme. Moni ei ole koskaan vaivautunut ottamaan selvää, mitä kaikkea Herra lupaa seuraajilleen Sanasaan.

9. Kaikkea edellä sanottua liittää yhteen epäusko, joka päättää itse mikä on hänelle mahdollista ja mikä ei, eikä kysy sitä Herran sanasta.

10. Pyhän Hengen työtä sammuttaa edelleen väärä usko esimerkiksi siitä, että Uuden Testamentin lupaukset kuuluisivat vain tietyille eroikisille ihmisille tai vain tiettyyn ajanjaksoon. Jumalan suuret teot eivät rajoitu vain Apostolien tekojen lehdille tai suurten herätysten alkuaikoihin. Herran lupaukset koskevat tätä meidänkin aikaamme.

11. Pyhän Hengen sammuttamista on myös se, että raamatullisten armolahjojen ja Pyhän Hengen pyhittämien luonnollisten lahjojen ei anneta toimia seurakunnan keskellä.

12. Pyhän Hengen sammuttamista on myös se, kun profetian lahjaa ei arvostella ja arvioida Raamatulla ja kun kielilläpuhumista hyväksytään ilman selitystä yleisissä kokouksissa, vaikka Raamattu sen nimen omaan kieltää.

Jos ja kun näemme, miten omassa ja toisten elämässä sammutamme tai tukahdutamme Pyhän hengen työtä, meidän tulee tehdä parannus, tunnustaa tämä syntimme, pyytää sitä Jeesuksen uhriveren tähden anteeksi ja omistaa anteeksiantamus ja lähteä sitten kilvoittelemaan Jumalan Sanan ilmoittamalla tavalla eteenpäin!